

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

780. An locum etiam habeat Constitutio Gregorii de publicandis in beneficiis vacantibus per adeptionem aliorum cum iis incompatibilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

nepe intra tres menses, computandos, non à die admiffæ resignationis, sed à die factæ sibi provisionis, eam publicare, & possessionem capere, modo & formâ in dicta Constitut. Gregor. ei præscriptis; uti hæc omnia jam dicta in eadem Constitut. expressit Gregorius.

Quæstio 775. An ergo etiam, dum Ordinarius admittit resignationem, & Papa contulit, quia nimirum ad ipsum spectabat collatio talis beneficii, utpote alias reservati, vel quia Ordinarius non contulit debito tempore, vel quia contulit male, v.g. contra formam Bullæ Piæ, provifus teneatur publicare?

Respondeo: Tametsi videri posset, dictam Constitut. Gregor. de hoc casu nihil disposuisse, utpote quæ restricta videtur ad provisionem Ordinarii, dum extra Curiam resignantur beneficia, probabilius esse, teneri etiam talem publicare; eò quòd dicta Constitutio sit admodum generalis, & in præfente casu omnes illius rationes concurrant; præsertim illa fraudis, ob quam Constitutio favorabilis censetur, & amplianda, Paris. cit. q. 5. n. 10. qui etiam à n. 11. illud confirmat ex eo, quòd, dum Ordinarius recipiens resignationem, beneficium resignatum male contulit contra Constitutionem Pii V. v.g. consanguineo suo vel resignantis, per illam malam provisionem non inducatur nova vacatio, uti nec in devolutis; sed remaneat antiqua, & consequenter, cum vel sic provisio Papæ fiat ex causa resignationis, sit publicanda. Item n. 15. ex eo, quòd, cum dicta Constitutio Gregorii XIII. mandet, publicari etiam resignationes factas coram Notario & testibus, à quibus, ut constat, non possunt fieri provisiones; multò magis ob identitatem, vel potiùs majoritatem rationis velit publicari resignationes factas coram Ordinariis, dum hi beneficia resignata conferre nequeunt, quia devoluta vel affecta Papæ.

Quæstio 776. An resignatio facta ex causa permutationis sit publicanda?

Respondeo affirmativè: Cum, quidquid fuerit de hoc autè dictas Pii V. & Gregorii XIII. Constitutiones, modò id constat ex iisdem Constitutionibus id mandantibus hæc expressis: & quacunque resignationes, etiam ex permutationis causa: Paris. cit. q. 5. à n. 16. Chok. de permut. p. 3. c. 15. n. 3. Garc. p. 11. c. 3. n. 273. Azor cit. c. 24. q. 7. Rebuff. in pr. ad reg. de publicandis. gl. 3. militat siquidem eadem ratio fraudis in permutatione, quæ duplicem complectitur resignationem, & in qua datur vera vacatio. Paris. n. 20. & 21. qui etiam n. 23. expressè ait, id procedere, si permutatio facta causâ utilitatis, vel necessitatis Ecclesiæ. Sic itaque uterque permutantium permutationem publicare tenetur; & si unus tantum publicet, alter non, permutatio irrita non est, sed is, qui non publicavit, beneficium amittit, seu facta ei collatio annullatur, altero, qui publicavit, retinente beneficium sibi de novo vi permutationis collatum. Paris. à n. 25. & ex eo Azor, Chok. II. cit. Contrarium tamen tenet Ventrigl. To. 2. annot. 4. §. 2. n. 84. nimirum publicationem non esse necessariò faciendam ab utroque permutante, citat pro hoc

Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 193. Navar. in Sum. Bullar. tit. de benef. resign. public. n. 28.

Quæstio 777. An publicari quoque debeat resignatio facta cum reservatione omnium fructuum, denominationis, tituli, administrationis, servitii, & stalli &c.

Respondeo affirmativè: Sic enim exprimitur tam in Constitut. Pii V. quam Gregorii. Unde quoad hæc faciènda non est distinctio, an beneficiis resignata requiratur residentiam, nec ne, an simplicia, an curata. Paris. cit. q. 5. n. 31. dicens, secundum hanc opinionem hodie tenendum tam in judicando, quam consulendo. Proceditque hæc responsio, sive fructus reservati percipiendi sint nomine & auctoritate Resignatarii, sive auctoritate propriâ resignantis, ut expressè in Constitut. Pii V. Paris. cit. n. 31. & ex eo Azor cit. q. 7.

Quæstio 778. An publicanda resignatio beneficii facta cum reservatione pensionis, regressus, accessus?

Respondeo affirmativè: Paris. cit. q. 5. n. 46. dicens, esse communem omnium, & probari apertè in dictis Constitution. eò quòd vigeat eadem ratio fraudis in tali resignatione conditionata.

Quæstio 779. An, dum resignatio facta simpliciter, & in nullius favorem in manibus Papæ, & is beneficium resignatum contulit alteri, is, cui collatum, teneatur provisionem publicare?

Respondeo affirmativè; eò quòd hic casus clarissimè comprehendatur in Constitutione Gregor. dum ea universim decernit, ut beneficia per resignationem obtenta, seu ut occasione resignationis vacantia obtenta promulgentur. Et licet cesset in eo casu unum caput fraudis, vigeat tamen aliud. Paris. cit. q. 5. n. 48. & 49. dicens, secundum hanc responfionem resolvit Rotam in Sabinenf. benef. 5. Martii, 1586. Azor cit. q. 7. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 6. n. 6. Contrarium tenentibus Garc. p. 11. c. 3. n. 336. Ventrigl. loc. cit. n. 83. restante sic resolutum à Rota decis. 296. n. 4. p. 2. Recent. & in Feltrenf. Paroch. 9. Nov. 1600. Item Lotterio l. 3. q. 21. n. 7. eò quòd, ut ait, hæc videatur potiùs dimissio aliqua, quam resignatio: idque, sive fuerit facta coactè in vim Decreti, sive spontaneè; item quia tunc cesset ratio, seu suspicio fraudis. Sic quoque eum, cui Papa contulit beneficium simpliciter resignatum coram Ordinario, negligente illud conferre intra tempus sibi à Jure concessum, teneri, provisionem illam sibi factam publicare, tradit Paris. n. 50. citatâ eadem Decisione Rota, & cum ipso Azor loc. cit. & consentit Garc. loc. cit. n. 337.

Quæstio 780. An ergo etiam locum habeat dicta Constitutio Gregor. de publicandis in beneficiis vacantibus per adeptionem aliorum cum iis incompatibilium, ita ut faciènda sit publicatio de impetratione talis beneficii liberè dimissi ob affectationem alterius?

Respond. negativam absolute tenent Ventrigl. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 334. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15.

l. 3. c. 15. n. 193. quæ sententia vera videtur, ubi non intercessit resignatio, sed solum simplex dimissio, seu derelictio istius beneficii.

Questio 781. An publicanda resignatio facta in Curia in favorem N. dum hic Resignatarius obtinuit gratiam in forma dignum?

Respondeo: Etsi videri posset non faciendam in hoc casu publicationem; ed quod in hoc casu examen faciendum per Ordinarium centeri possit esse loco publicationis; quia ex tali actu examinis satis constat, talem esse verum Rectorem beneficii, ut Card. Paris. *conf. 39. col. ult. vol. 4.* verumtamen & in hoc casu faciendam adhuc esse publicationem propter generalitatem verborum, quibus utitur Gregorius, tanquam verius tenet Paris. *cit. q. 5. nu. 47.* citans pro hoc decif. Rotæ in Calaguritan. 10. April. 158. & cum illo Azor *loc. cit.*

Questio 782. An obtinentes beneficia ex resignatione adhuc teneantur publicare, etsi resignatio sit nulla?

Respondeo affirmativè. Castrop. *loc. cit. n. 7.* Garc. *loc. cit. n. 176.* Ventrigl. *loc. cit. n. 81.* (qui etiam illud extendit ad permutationes invalidas & nullas) juxta quod dicitur in Constitut. Gregor. *Beneficia ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione, etiamsi illa aliàs nulla, aut invalida essent, vacavisse censeantur, &c.* intelligendumque hoc ipsum non solum de nullitate contingente ob non factam publicationem resignationis; cum, ut constat ex præmissis verbis, Constitutio dicta loquatur de gratiis, quæ statim à prima resignatione nullæ sunt; nullitas autem orta ob omissionem publicationem longè post primò factam resignationem subsequatur, nempe tempore ad publicandum dato elapso; sed de nullitate orta ex occulta aliqua Resignatarii inhabilitate, ita ut dum resignans putavit, illum capacem esse, qui revera capax non erat, & is etiam (sive inciusus suæ inhabilitatis, sive conscius, dum nempe ea inhabilitas est talis, quæ tolli potest, Resignatario retinente beneficium illud sibi resignatum) illud acceptavit, tenetur Resignatarius publicare resignationem, sive provisionem ex causa resignationis sibi factam publicare, etsi ea invalida fuerit. Castrop. *loc. cit.* Dum autem ex incapacitate ipsius resignantis, ed quod hic incapax sit resignare, oritur hæc nullitas resignationis, se non videre, ait Castrop. quæ ratione in eo casu Resignatarius obligatus sit publicare; quia istunc clarè intelligit, non esse resignationem, nec ullum sibi jus communicatum, sed se omninò obligatum dimittere illud beneficium. Hinc quoque tradit Garc. *loc. cit. nu. 277.* non intrare publicationis necessitatem, aut etiam vacationem ob omissionem publicationem, quando resignatio aliàs est invalida ex defectu consensûs; ed quod, licet tempus publicandi currat à Data gratiæ, id tamen intelligatur, modò sit præstitus & extensus consensus talis resignationis; cum sine eo non dicatur esse resignatio.

* *

Questio 783. An, quando aliunde notoria est resignatio, vel permutatio, nihilominus adhuc facienda sit publicatio?

Respondeo affirmativè. Paris. l. 11. q. 6. n. 81. dicens, sic expressè colligi ex Constitut. Gregorii, & styly vulgarem docere. Lott. l. 3. q. 21. n. 2. & 3. dicens, publicationem hanc non posse præteriri, seu ejus necessitatem nullatenus posse remitti ex eo, quod resignatio, vel permutatio sit toti populo notoria, sententiam esse certissimam. Ventrigl. *loc. cit. n. 78.* citantes Gratian. *discep. for. c. 596. n. 8. & 9.* contra C. Parisium *conf. 39. n. 54. l. 4.* Callador. &c. quos tamen loqui in terminis antiquæ regulæ Cancellariæ de publicandis, cujus longè alia erat verborum structura, quam Constitutionis Gregor. & ideo non malè loqui, asserunt Lott. & Ventrigl. Ratio responsionis est, quod dicta publicatio non solum sit inducta, & fieri debeat simpliciter pro forma, seu tanquam forma resignationis, uti etiam erat prius vi regulæ Cancellariæ de publicandis & Constitutionis Pii V. & cui proinde satisfactum videbatur per præexistentiam notitiæ de resignatione facta (seu quæ, ut Paris. n. 85. impleri poterat per hoc æquipollens; cum forma respiciens effectum aliquem possit per æquipollens adimpleri, juxta l. ult. §. ult. ff. de condit. & demonstr.) sed quia insuper ipsi publicationi adjecta est certa forma (quod non erat aliàs ante dictam Bullam Gregorii, vi regulæ Cancellariæ, vel Constitutionis Pii V.) quæ nec latum unguem potest præteriri citra vitium nullitatis, ut patet ex illis dictæ Constitut. verbis: *quod si quicumque prædictorum omnium omissum fuerit, &c.* quod fit, ut dicta publicatio nec præteriri, nec per æquipollens impleri possit, quia jam, licet præexistentia notitiæ in populo possit videri causa juxta præmittendi tot solemnia; cum tamen illa sint de forma, non possit sustineri actus in notitia talis causæ; non enim id esset per æquipollens adimplere formam, sed recedere à forma prætextu præexistentis causæ, quod fieri nequit, argumento l. cum ij. §. si præter. ff. de transact. ita ferè Lotterius *loc. cit. n. 4. & 5.* & ex eo Ventrigl. *loc. cit.* quod ipsum quoque exprimit ipsa Constit. Gregor. apud Paris. *loc. cit. q. 6. n. 87.* hisce verbis: *Ceterum modus de forma hinc tradita semper, & ubique debet observari, nec alia, vel æquipollens ullo modo admitti in omnibus hujusmodi resignationibus, cessionibus, &c.*

Questio 784. An publicatio hæc facienda, etiamsi Papa, in cujus manibus facta resignatio, sit mortuus, intra tempus datum ad publicandum?

Respondeo affirmativè; quia renunciatio hujusmodi jam suum habuit effectum tunc, quando Papa vivebat, per cujus obitum tolli non potest, Azor p. 2. l. 7. c. 24. q. 4. Barbof. *juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 189.* Paris. l. 11. q. 2. n. 32. & 33. quod tamen ex Prospero de S. Augustin, limitat Barbof. ut intelligatur, nisi propter impedimentum Sedis vacantis, quia tunc jus non redditur, Bullas expedire non possit; etsi expressè dicant Azor & Paris. *ll. cit.* debere illum adhuc publicare Sede vacante, vel novo Pontifice creato infra ipsummet tempus ad publicandum præscriptum, utpote quod ei propter incidentem illam Pontificis mortem non extenditur.